

[Normann Andersen]

ninger på den hofdebeskyttede strækning fra Ferring til Fjaltring ved hofde Q. De foranstaltninger, der skal udføres syd for hofde Q til og med den sydlige del af Holmslands Klit, skal derimod være fællesforanstaltninger, hvilket også gælder beskyttelsen af Harboørkogen.

Jeg har noteret mig, at ministeren vil lade den almindelige vedligeholdelsesudgift til diget på Thorsmindetangerne afholde af statskassen, og går ud fra, at det er af rent praktiske grunde, idet denne udgift ikke er særlig stor og en fordeling derfor bliver noget vidtløftig. Derimod skal egentlige nyanlæg, hovedstandsættelser og kystfodring være fællesforanstaltninger.

Det er også med tilfredshed, jeg ser, at ministeren finder det nødvendigt at foretage en forøgelse af personalet i kystinspektoratet. Det hjælper intet at stille bevillinger til rådighed, hvis der ikke er kvalificeret teknisk personale nok til både at forbedre og styre arbejderne og til at følge virkningerne af de udførte arbejder. Jeg lægger betydelig vægt på, at man samler de erfaringer, som gøres, ét sted. Det er min opfattelse, at det er væsentlige betingelser for, at vi frem i tiden kan træffe de rigtige dispositioner. Jeg er som sagt derfor tilfreds med den styrkelse af kystinspektoratet, der lægges op til.

Jeg skal ikke kommentere alle de punkter, som gennemgås i redegørelsen, men vil standse ved nogle enkelte punkter.

Først en mere speciel ting. Det drejer sig om hofdegruppen ved Husby Klit. Jeg forstår, at den i sin tid er anlagt af staten, men nu må hovedstandsættes, idet den i adskillige år har været tilsandet. Jeg har hørt den betragtning, at staten bør betale hele den dermed forbundne udgift, fordi staten betaler udgifterne til de andre hofder. Det er naturligvis ikke en holdbar betragtning. Om det er hofder eller andre ting, der skal udføres, er for så vidt ligegyldigt. Der er jo adskillige hofder i Nordjylland, som staten ikke står for. Jeg nævner dette blot for at markere, at jeg ikke er enig i, at det afgørende for, om staten fortsat påtager sig den fulde udgift, er, om det drejer sig om hofder eller andre foranstaltninger, ligesom det heller ikke er afgørende, om anlæggene i sin tid er anlagt af den ene eller den anden. Det er jo nemlig hele ideen i denne redegørelse, at der nu skal

foretages en generel, aktuel vurdering af forholdene.

Dernæst har jeg bemærket, at ministeren på to punkter bruger mere kategoriske udtryk end i øvrigt. Det ene er Harboørkogen med digebeskyttelsen ved Vrist-Langbjergslette. Herom siger ministeren, at det er absolut nødvendigt snarest at iværksætte foranstaltninger til sikring af Harboørkogen.

Det andet er situationen ved hofde Q og syd for den, hvorom ministeren siger, at en nedsættelse af kysttilbagerykningen her må betragtes som et af de vigtigste led i bestræbelserne for at beskytte Jyllands vestkyst. Jeg er særdeles enig med ministeren i dette. Under hensyn til, at et gennembrud af digerne foran Harboørkogen kan føre til oversvømmelse af et stort landområde med helårsbygelse, er dette helt nødvendigt, og jeg må forstå, at ministeren er indstillet på at medvirke til at gennemføre de nødvendige foranstaltninger til imødegåelse heraf. Et gennembrud ved Vrist eller i øvrigt af de diger, der beskytter Harboørkogen, må forhindres. Der er næppe tvivl om, at den umiddelbart sikreste måde at tilvejebringe den nødvendige sikkerhed på stedet på ville være en digetilbagetrækning. Jeg forstår imidlertid fuldt ud, at ministeren alligevel er gået med til at forsøge at udføre forskellige foranstaltninger i den nuværende kystlinje i et forsøg på i hvert fald i nogle år at holde denne beskyttelseslinje.

Vel skal det offentlige som fremhævet i redegørelsen ikke betale til beskyttelse af sommerhuse, men hvis man kan nå to mål ved samme indsats, skal man naturligvis forsøge det.

Der er det særlige sympatiske moment i denne sag, at i hvert fald en væsentlig del af ejerne har erklæret sig indforstået med at bidrage til de foranstaltninger, som skal udføres, hvis de slipper for, at den beskyttelseslinje, som de offentlige myndigheder bidrager til, lægges bag deres ejendomme. Det er rart at se, at der er nogle, der er parat til at yde noget for noget. Derfor finder jeg også, at de offentlige myndigheder bør stille sig positivt.

Jeg går ud fra, at de foranstaltninger, som man nu tænker sig udført i kystlinjen, giver den nødvendige sikkerhed mod digegennembrud i de år, som kan kaldes forsøgsperi-